

ШЕСТО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „НИКОЛАЙ ПАВЛОВИЧ ИГНАТИЕВ“

Брой 2
2023

ВЕСТНИКЪТ

ПАТРОНЕН ПРАЗНИК

124 ГОДИНИ

Потомци на възрожденски българи

Христо Иванов Гендович

Роден е в Сливен през 1849 г. в средно заможно семейство. Още от млади години проявява воля и желание да се самообразова, като се ограмотява освен на български, на турски и руски език. През периода на народното пробуждане е назначен за учител по турски език при сливенското главно училище- 1872-1873г. Близък приятел на Левски и един от видните революционери през въстанието, той, както и всички негови другари учители, е член на тайния революционен комитет в Сливен. Дарява пари за оръжие и за обличането в униформи на всички български четници!

Кирил Гендович, VI "Б" - потомък на Христо Гендович

Барон Христо Гендович

Христо и Кирил Гендович

Клонка от рода на Христо Ботев

„Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира...“

Това са думи от стихотворението на един от най-великите и запомнящи се поети и революционери, променили към по-добро съдбата на България. Сякаш ги е писал сам за себе си. Ботев и до днес е пример за хиляди българи и ги вдъхновява чрез своите стихотворения, завети, саможертва, смелост и любов към родината. Пожертвал себе си в името на свободата на България, завинаги остава в сърцата на хората.

Христо Ботев е символ. Символ на свободата и свободния дух. Ботев е пример за това как дори и в тежки времена можеш да имаш свободна душа. Несъмнено да си потомък на такъв велик българин, да си една малка клонка от рода му, е голяма гордост. Но освен горда аз се чувствам и отговорна, отговорна с делата си, с живота си да бъда достоен наследник. Да запазя заветите му и да ги предам на поколения напред. Бъдещето на България е в нашите ръце! На тези, които следват примера на великите българи като Христо Ботев и продължават с гордост и достойнство започнатото от тях в миналото и доказват, че свършеното от тях не е било напразно.

Дара Слявова, VII^Б

Аня Слявова, I^А

Брайко Цонков Кофарджиев

- Брайко Цонков Кофарджиев (1838 – 1914) е мой працядо по майчина линия;
- Родом е от гр. Копривщица;
- Задържан в Цариградския затвор за революционна дейност от 1869 г. Предаден е на османските власти от митрополит Доротеи;
- Заловен е от турците при акция по пренасянето на секретни документи/писма, предназначени за БРЦК в Букурещ;
- Заради дейността си бива осъден на доживотен 101 години затвор в започение;
- Окован във вериги, той е изпратен пеша до затвора в Цариград, където престоява две години, след което през 1874 г. е преместен в Диарбекир, а по-късно в Мердин;
- В годините на започение, заедно със своите съратници – д-р Георги Миркович, Георги Манчов и Васил Ганчев (войвода) живее при условия на строг тъмничен затвор, окован във вериги;
- Остава започеник до Освобождението на България, когато Сан-Стефанският договор „му сваля веригите“.

Марта Мариан Дамова – VI “Б”

По стечение на обстоятелствата синът на Брайко Кофарджиев – Драгия Кофарджиев заживява в къща, в непосредствена близост до 6-то училище в София, в която днес живея и аз. В един от първите випуски на нашето училище учи внукът на Брайко Цонков Кофарджиев, моят працядо Миладин Кофарджиев. После тук учи моята баба Мария Кофарджиева, а в момента и аз съм възпитаник на 6-то ОУ „Граф Игантиев“.

Портрет на Брайко Кофарджиев - нарисуван върху каменна плоча с тирон от негов съкилийник, а след Освобождението е прерисуван на платно.

ИСТОРИЯТА НА МОЯ ПРАДЯДО (РАЗКАЗАНА ОТ БАБА НА ВНУЧЕ И АЗ НА ВАС)

Началото на нашата родова история започнала от гр. Калофер през тъмните години на турското робство. По онова време местните турски власти си позволявали да ходят като неканени гости в българските къщи, за да бъдат гощавани и посрещани от домакините. Ако останели доволни, турците си пръгвали по живо по здраво, но не всеки път се случвало да харесат вечерята и тогава те вземали каквото си харесат, по своя си начин, от българите. Трима младежи от гр. Калофер се наговорили как да спрат дръзките турци. Една вечер в съседна къща се събрали на седянка млади момичета и техните майки, към тях се присъединили при нови момичета – това били примама младежи, които се преоблекли в женски дрехи. Приседнали в единия край на стаята и запели с останалите жени в къщата. По едно време в къщата дошли неканените гости – турците. Настанили се удобно и пожелали да бъдат нагостени. След гощавката турците се нахвърлили към момичетата и тогава примата смели момци разкъсали женските дрехи и се втурнали срещу турските заптиета, убили ги и с помощта на жените успели да скрият телата им, да прикрият следите си и да избягат в три различни посоки. С помощта на своите родители единият младеж - Вълкан Бакърджиев стигнал в своето бягство до село Главан разположено в северозападните склонове на Сакар планина и там останал да живее. Прапрадядо ми дързък и смел, заедно със своя син Стоян Бакърджиев се включили активно в създадения от Васил Левски паен революционен комитет през 1869 г. в село Главан. През 1871 г. Васил Левски за втори път посетил селото и пренощувал в близко семейство, което днес носи фамилията Дяконови. Хората от този род и до днес живеят в село Главан.

Константин Костов V "Б"

Аз съм Явор Стоянов от 1в клас. Моята баба Марги ми е разказвала за нейния дядо Димитър Печев. Той се записва доброволец и участва в Балканската война. Пленен е от сърбите.

Държан в лагер в Сърбия, от където успява да избяга. Завръща се в България, след това заминава да учи фармация в Прага. Отваря първата аптека в град Сопот. Помага и лекува жителите на града и околните села, за което хората го обичат и уважават.

Дядо Димитър произхожда от виден карловски род. Основател на рода Печеви е дядо Печо, който се жени за Мария - сестра на Даскал Ботьо, бащата на великия наш поет и революционер Христо Ботев. Когато съм в този край изпитвам гордост, че съм част от родословното дърво на великия Христо Ботев.

Родът ни е част от родословието и на други бележити българи от Карлово - Евлоги и Христо Георгиеви. С наследството от тях е построено първото висше учебно заведение в България-Софийския университет.

Явор Стоянов, 1 "В"

Христо Ботев

Имайте за свята
длъжност да обичате
Отечеството си,
помагайте му всякак. Не
оставяйте тая мисъл,
защото иначе народното
проклятие ще ви гури,
здето и да сте.

Васил Априлов

С какво ще запомним делото на Васил Априлов?

- ❖ Въвежда нов тип образование - от килийно в светско.
- ❖ Налага нов книжовен език в обучението - български (дотогава се е преподавало само на гръцки и църковно - славянски).
- ❖ "Запознаване" на русите с българския народ ("Денница на новобългарското образование" 1841 г.).
- ❖ Въвежда първите стипендии за българи в Русия.
- ❖ Със своето завещание ("Завет", 1844 гр., Одеса).
- ❖ Насърчава създаването на мрежа от модерни български училища.
- ❖ Дарява консумативи и пособия, нужни за учебния процес.
- ❖ Подготовка на квалифицирани учители, които да достигнат до максимален брой ученици.
- ❖ Той и Палаузов даряват на гимназията множество книги, с които през 1840 г. се открива първата българска библиотека.

Част от родословното дърво на Васил Априлови
Константин Цветков, VI "Б" клас

„Дъщеря съм аз на майката Земя.

Сестри и братя са ми всички хора. Надявам се и
моите деца свободни да растат, живеят и работят.

Но не винаги било е все така. Не винаги светлина е
виждал взорът. И трябвало е пак за тази наша
свобода хора да копнеят, да се жертват, да се борят.

И пример имам аз във своя род, на личност тъй
голяма и значима, посветила своя скъп живот и
загинала за своята Родина.

Живее той във нашите сърца и некога не ще
потъне във забрава.

Името на Стефан Караджа ще се повтаря все
за всички времена.“

Алина Василева, I "А" – внучка на Димо Дянков, първи
братовчед на Стефан Караджа.

Какво е да си наследник на герои?

Аз съм Вики и съм наследник на Любен и Петко Каравелови и Модор Каблешков. Техните родове се съединяват, когато Личо Каравелов и Нона Каблешкова се женят. Наследник съм и на рода на Цльо Войвода, който е водил чета хайдутни в Кюстендил.

За мен да съм наследник на герои е вдъхновяващо. Възнуващо е как Каравелов и Каблешков, заедно с Левски са повели българите, за да се освободят, как са се криели от турците, за да започнат битката всички заедно и са вдигнали най-голямото въстание - Априлското, което е довело до Освобождението.

Най-интересно ми е как са пътували в съседните държави, които не са били поробени - Румъния и Сърбия, за да обучават там други българи да се бият за България.

Любопитно е как Любен Каравелов и Христо Ботев са действали заедно, когато са се борили за Освобождението, а сега много години по-късно техните потомци - аз и Ана, бяхме в една детска градина, сега сме в едно училище и сме приятелки.

Да си герой е да правиш хубави неща за другите хора и да се грижиш за себе си. Героят е човек, който е направил подвиг и е важен за хората, на които е помогнал.

Свободният човек прави каквото си поиска, но спазва правилата.

Всеки може да е герой, ако има желание и е достатъчно смел. Каравелов, Каблешков и другите освободенци са се измъчвали още от малки, заради робството и са искали да спрат това. Когато са пораснали, са започнали да помагат, да водят чети, да пишат статии, да се бият, а Каблешков е написал Жървавото писмо, за да го изпрати с Хвърковата чета до другите възрожденци, за да започне въстанието веднага навсякъде.

Днес всеки може да стане герой като помага на хората и като направи света по-чист.

Виктория Василева 8^в клас

родословно дърво